

20 2849
2166

2 1. Dez. 1913

Redimees

Wabas loodafes

G. Pihlaka kirjastus, Tallinnas.
 J. Steinkampi trüükifoda, Duisburgis.

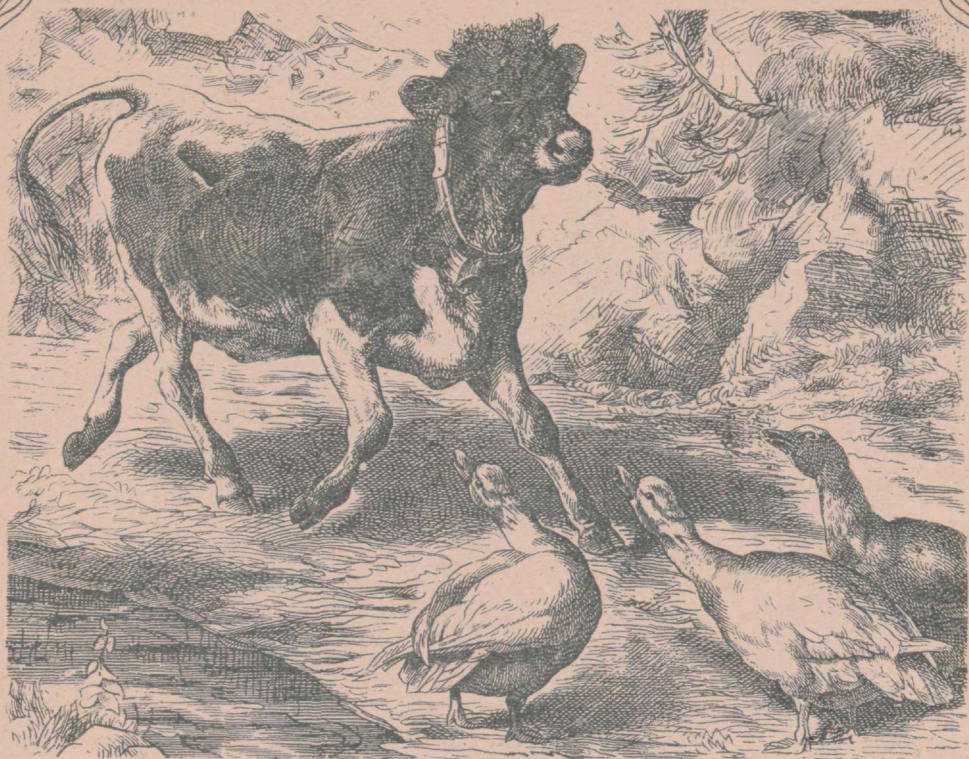
15

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

44891

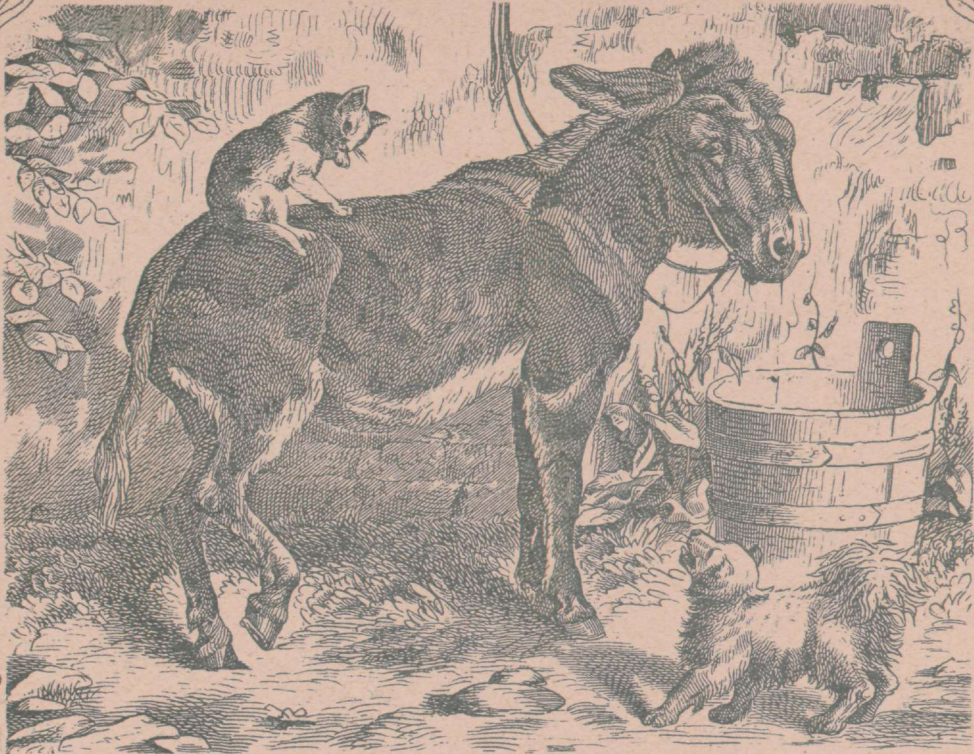
Di, oi! maat see on alles mees,
kes püherdab siin nde sees!
Kes lapsi ifka hirmutab
ja jelle eest veel taju saab.
Ma usun, paha pole ta,
ei paha taha teha ka,
et aga nõnda must on ta,
fõit pistawad siin plagama!

Vaata, kuidas nagu tuul
tormab rutuste kui kuul,
weis siin oja kallast mööda
üle paljaks jõõdud jõõda.
Aga kui näeb ani ta,
fohe seijatama — na —
tema ani ette jääb
ja siis vaikjelt plehtu lääb.

Uulitsjalt kostab wile —
mis jee küll tähendab?
Kas on lõukoer lahti,
wõi keegi folkida saab?
Pole midagi sarnast:
Piltijid müütab mees;
lastefari jee mirab
lõhu pärast ta ees!

Muri kassi kiini pühab,
murul vihaseft ta hüüab.
Rajs kuid istub eesli jalgas,
ütleb: nüüd on walge wäljas,
tui mind koer jüt kätte saab,
mis ta tühja jahwatab!
Dee, mis tahes, kassil õigus,
koerale jääb ainult leigus.

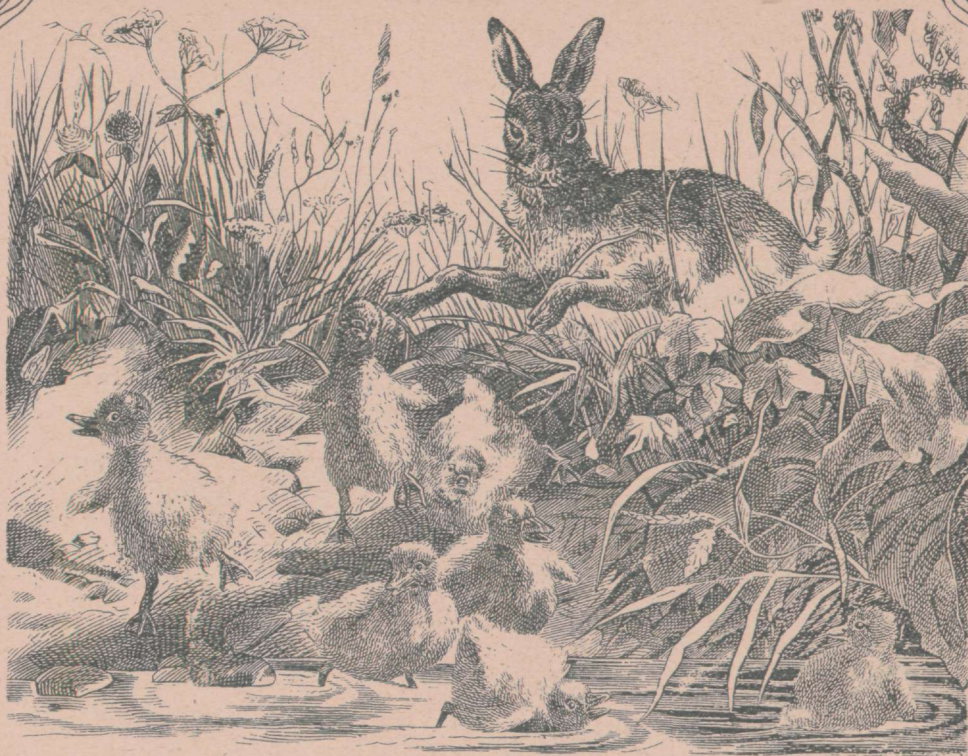

Kuff kaitseb kanakarja
ja lehitab oma harja,
fui õhus kulli näeb.
Ta waenlasele läeb
siin ikka julgelt vastu,
ei iial kõrwal' astu
ta oma kohusest,
mis tuleb südamest.

Däna pesemiselugu;
lapsed, peatage sugu,
et meil oleks waba woli,
nagu see meil enne oli;
niipea kui tuleb pesija,
me peju kohe algab ka,
siis olge, lapsed, mõistlikud
ja pidage kõik kinni suud!

Seitse noort parti täis wallatust
lätjid ferd kaldale ruivale juft,
kaldal tuid istus jänese mait,
üüna rahulit, üüna wait.
Pardipojad täis ehmatust aga
tormasid wette tõi wuhinaga,
mõtlesid : wähemalt löwi see,
fesse löpetas nende tee!

Trepist üles, trepist alla,
üks kord kinni, kord ka walla,
külмага ja soojaga
rändab kirjakandija,
annab siia ajalehe,
mistab sinna kaardi, kirja;
tõeste, tõeste, selle mehe
töö on tubli, aus ja hea.

